

1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)

Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β' Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^β ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^β

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^β ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^β

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β' Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

σου και οι φυλασσοντες α ^{νη}πε νε κρωθησαν ^ν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
 ηλ θες ε πι το παθος ε κου σι α βουλη ^ε λαμ ψας εν τω
 σταυρω α να ζη τησαι θε λων τον Α δαμ λε γων
 τοις Α γγελοις συ γχα α ρη τε μοι ^Δ ο τι ευ ρε θη η
 α πο λο με νηδραχη ^ε ο παν τα σο φως οικο νο μη
 σας δο ξα σοι οι ⁷ οι ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρου μμε νες
α πο στο λης ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρου
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μι οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν

νε κροῖς και τῶς νε κροῦς ἀναστησας δοξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Προῖ στο ρει ο Γε δε ων την συλληψιν και

ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το κον σου Θε ο το κε

κα τε βηγαρωσ υ ε τος ε πι πο κον ο Λο γος

εν τη γαστρι σου και ε βλα α α στησας α νευ σπο

ρας γη α γι ι ι α του κο σμῆ την σω τη ρι

αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Ηζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν

τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου

ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους

εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη

ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Προῖ στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σας τους εν σκο τει

Και νυν. Θεοτοκίον.

Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τα θα να α

τὸ δε Σωωτέρη τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξάδ
παντὰς ἐλευθερώωσαντα^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Τιταμυρασμύπαθως τοῖς δακρυσί^{v' u}ωμάθη
τρίαικίονά τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῷ τὰ φῶ Α
γγελος προσηγγέτο τῆς μύροφοροῖς^{u q} ἰδέτε υ
μῶν τὸν τὰ ἀφόν καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτήρ γὰρ ἐ
ξάνεστή τὸ μνημάτος^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Ανθρώπι μύροφοροί εδράμον πρὸς τὸ μνη
μά σου θρηνολογῆσαι^{u q} ἀλλεπεστή πρὸς αὐτάς ὁ
Ἄγγελος καὶ εἰεπεθρήνη ὁ καιρός πεπαύται
μηκλαίετε^{u q} τὴν ἀνάστασιν δε Ἀποστόλοις εἰεἰ

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σα ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σα Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

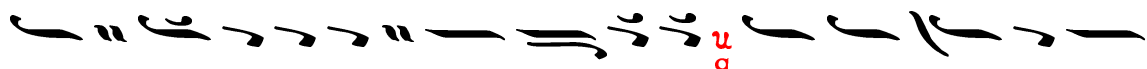
Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

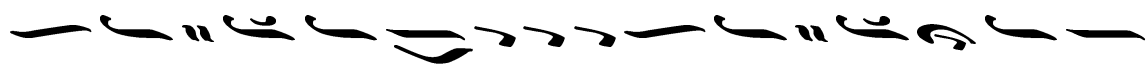
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθσ αι ω νας των

 αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

 ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη λσ

 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη

 λσ ς ι ι α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

*Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.*

Ἦχος ^ᾠ π̄̄ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

 α σσ ^{u q}

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος²² κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε²² ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα^{u q} τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν
κα θε λο ο ο ο ντα^{u q} και αι συν ε ε α αυ
τω²² το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα^{u q}
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ^{u q}

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^{u q} συμ πα θως τοι
οις δα α κρου σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε^{u q} ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ο ροις^{u q} ι ι δε

τε ε υ υ μεις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο σω τη η η γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^{υ'}₂₂ με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς ^{υ'}₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^{υ'}₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^{υ'}₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ο ν τε και αι το ο

Α α α α γι ο ν Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η η ν

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^{υ'}₂₂ συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ ^{υ'}₂₂ κρα α

ζοο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α αντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σρες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
 λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι-θ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οικτει ρον με ι να ζω σοι

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
 αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ει

τι νι του τοκατ α ξι αν πνευσει τα χει ε ξαι αι

ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ

δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

σου ρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε

ροι και πασιθαυμαστικοι ανωγαρ ορωσιν ^ε

Ενα νομιαις χειραυτων οτων δικαιων

κληρος επικουρον σε εχων σωτερουκ εκτεινει ^ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ^Δ Και νυν και αι και εις τους αι ^χ ωναστων

αιωνων αμην ^Δ

Αγιω Πνευματι το κρατος επι παντων ο περ

αι ανωστρατη γιαι προσκυνου ου ουσι συν πασι

πνοη των κατω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α α ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι ν ε σ α α τ ω π ν ο η η η πα σα τ ο ν
Κ υ ρ ι ο ο ο ν

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδ ε ε γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπσσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αντα νελης απ ε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι η γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο σσ νησσ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγει την ανεσιν σσ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει φον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει φον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μβ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

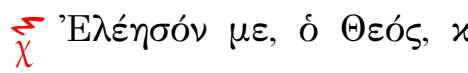
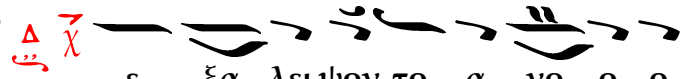
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

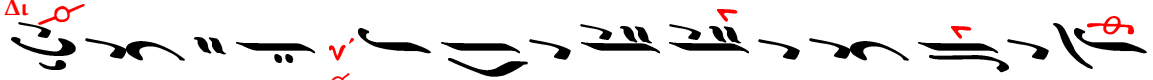

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μθ

A να στας ο Ι η σης α πο τχ τα

 α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην
Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας,
εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ

πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνωσ ἐπαιέσω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ ἀ΄.

Ἦχος πλ. ἀ΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε πανάριστε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σοῦ τῇ ψυχῇ, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ὅργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενος, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε Πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὕμνουντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος,

κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Καὶ τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιῶ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὄθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιῶ τε καὶ θείου Πνεύματος, ...

Δόξα.

Τὸ κριμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστροῦ προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἄγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσῃται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τοῦ Προφήτου.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄμιγῃ χαρακτηρῶν τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμφεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἢ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ. (**ζ' αἰ. π.Χ.**)

Στίχ. Ναοῦμ, τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,

Ἐλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐκ βιότοιου Δεκεμβρίου ὥχητο Ναοῦμ.

Ὁς λέγεται Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἡ φρόνημα, ἡ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσέμ, πέραν εἰς Βατταρεῖμ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῖ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολείται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσε αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθόν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος. (**†792**)

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμω,

Πάτερ, φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων

χώρας ὀρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, ἀκείθειν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην. Ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἄλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρείδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρώχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς βασιλίσεως υἱὸν Κωνσταντῖνον ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα ὠκονόμησε καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ ὑπάτου ἀξία τιμηθῆναι καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρείχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστητε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμῆτε· τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καί, ἵνα τὰ πάντα συνελὼν εἴπω, ὡς ἐμὲ εἶδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσητε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος*, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (~†107-117)

Στίχ. Ὀνησίμου τὸ σῶμα, κἂν γῆν εἰσέδου,
Χρηζουσι βλύζει τὴν ὀνήσιμον χάριν.

* Ἐν τισι Συναξαρίοις ἅπαντᾶ Ὀνησιφόρος, καὶ φέρεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σολομῶντος Ἐφέσου (τῆς 2ας Δεκ.).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου. (†345)

Στίχ. Ἀνανίας σάρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σάρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ὁς ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβήλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκός, χριστιανὸς δέ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρός, ἀνοιξας τοὺς ὀφθαλμούς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα, φθάνουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†413)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων Ἐφέσου Ἀνανίου καὶ Σολόχωνος.

Στίχ. Ποίμνης μιᾶς θνήσκουσι ποιμένες δύο,
Καὶ πρὸς μίαν χωροῦσι χώραν οἱ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Νέου ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας. (†865)

Στίχ. Ὅρων τὸν Ἀντώνιον οὗτος τὸν μέγαν
Καὶ τοῖς τρόποις ὅμοιος ἀσκῶν ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοκλήτου, ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας. (†870)

Στίχ. Κλήσει καὶ πράγματι κλητὸς Θεῷ ὄφθης,

Καὶ νῦν, ὦ Θεόκλητε, Θεῶ συγχαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καστριτιανοῦ, ἐπισκόπου Μεδιολάνων, προκατόχου τοῦ ἁγίου Καλημερίου. (†137)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Διοδώρου, Μαριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ Νουμεριανοῦ ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων. (~†283)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν Ἀμελία μαρτυρησάσης. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνσάνου (Ansanus), τοῦ κληθέντος βαπτιστοῦ τῆς Σιένης (Siena) καὶ ἐκεῖσε καρατομηθέντος ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λουκίου, Ῥογάτου, Κασσιανοῦ καὶ Κανδίδης τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρσίνου (Ursicinus), ἐπισκόπου Βριξίας (Brescia), συμμετασχόντος εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ σύνοδον. (†347)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐβασίου (Evasius), ἀ΄ ἐπισκόπου Ἄστεως (Asti) ἐν Πεδεμοντίῳ (Pedemontium) τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου. (~†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεοντίου ἐπισκόπου Φόρου Ἰουλίου (Forum Julii, Fréjus) ἐν Γαλλίᾳ. (~†432)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κάνδρεως (Candres), ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τραϊέκτης (Treiectinsem, Maastricht), ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Προκούλου (Proculus), ἐπισκόπου Ναρνίας (Narni) τῆς Ἰταλίας, τελειωθέντος ὑπὸ Τοτίλα τοῦ βασιλέως τῶν Γόθων. (~†542)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κωνσταντιανοῦ (Constantian), κτίτορος μονῆς ἐν Χαβρόνῃ (Javron) τῆς Γαλλίας. (~†570)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγερίκου (Agericus), ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (†591)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐλιγίου, ἐπισκόπου Νοβιόμου (Noviomum, Noyon) τῆς ἐν Γαλλίᾳ. (†660)

Στίχ. Νογιὸν ἱεράρχης Ἐλουὰ βλέπει

Νοερῶς Ἐλωχίμ, Ὡ διηκόνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γόρστου (Grwst) τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐν τῷ οὐαλικῷ βασιλείῳ τῆς Γουυνέδδης. (ζ΄ αἰ.)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ σω σι ω και επ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν σα ρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σασ το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ

της Χρισε εκ της Παρ θε νω α νε ε βλα ση σας

εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ρανδρ ο α υ λος

και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της

με γα λης βλ η ης σ τον αγ γελον ει ρη νην πα

ρε ε χο με νον α πε ρει λας η μιν ο θεν

θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ ς΄

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν

ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα

λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

ρον η ης γαρ ἔχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κᾶ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βης προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α παι λην εκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
 το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε νᾶ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
 νᾶν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψᾶ τω εις

παν τας τας αι ω να α α ας 9

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτωστων Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κς ς σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν 9

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ

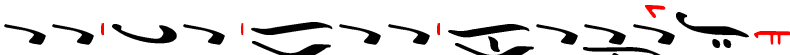
Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτωστων Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κς ς σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν 9

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ και ενδο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

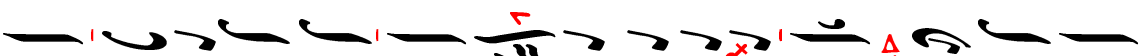

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς ς την τι μι
 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα
 τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον
 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρσ βι κον την
 Παρ θε νον την φα ατην χω ρι ι ον εν ω ω
 α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
 ος ον α νυ μνσντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η μσ ς ς
 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι ον θρο ο ο
νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πααθ θε ε ε νον
* την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *
ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος
Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνς
ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Aγι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T οις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει
Γα α λι λαι αι ασ πι στει Χρι στο ον θε α α σα
σθαι λε γοντα ε ε ξη σι ι αν λα βειντων α νω ω
και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα
πι ζειν ει εις το ο ο νο μα Πα α τρος ε ε θνη
πα αν τα και τδ Υι υ υ υ υ και Α γι
υ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω
ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ασ

Θεοτοχίον.

T οις Μα θη ται αις συν ε ε χαι ρες Θε ο ο

το κε ε Παρ θε ε νε ο τι Χρι στο ον ε
 ω ω ρακας α να α σταν τα α εκ τα α φθ τρι η
 μερον καθωσ ει ει πεν οισ και ω φθη η δι δα α σκων
 και φα νε ρω ων τα κρει ειτ το να και βα α πτι ζει
 ειν κε λε ευ ων εν τω Πα τρι ι ι ι και Υι
 ω και Πνευ μα τι τσ ς πι στε ευ ειν αυ τσ η
 μα ας την ε ε γε ρσιν και δο ο ξα ζει ειν σε Κο ο
 ρη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
 υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Πα
 Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δοξα αυ

τη ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τδ

Πα
 Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

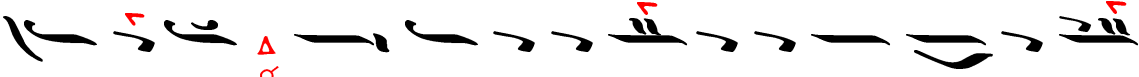

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τδ

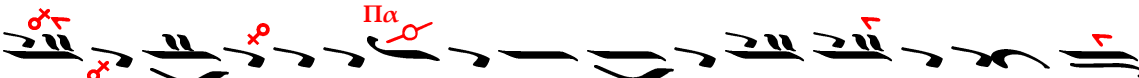

Πα
 Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

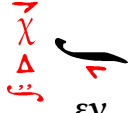

 ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

 ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

 ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

 μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

 αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

 νης α α αυ τς

 Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ

 ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν

 φαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

 Τ ρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Κυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν

στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ

ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ

φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα

α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε

λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ

^{Δι} γε ε ε λοι χο ο ρε ^{Πα} ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι
 γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις
 η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι λα α
 αν θρω ω ω πε

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

^Δ πα σα πνο η αι νε σα α α τω
 ω τον Κυ ρι ι ι ον

^{Πα} Ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

^{Δι} θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι

^{Δι} ο ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν

τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε

^{Πα} κρων αυ τον προ ο σκυνη η η σω ω ω ω μεν

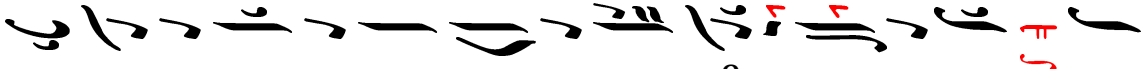
Στίχ. ζ'. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου μη

ε πι λα θη ^χτων πε νη η των σϝ ϝ εις τε ε ε ε

λος ^π

Σ^{Πα}φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε ^πΙ ι ι ουου δαι αι οι φυ λα κας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α ^πθ ε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

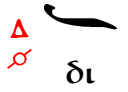
ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε ^{Πα}η ως θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε ^πσυν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες ^Δδο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

σει ει ει σου ^π

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου δι

η γη σομαι ^χπα ντα τα θαυ μα α σι α α α α

σϝ ^π

T^{M Πα}ο ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

 οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε
 λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα
 ζουσαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι
 ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον
 Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε
 νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε
 γο ο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ
 πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω
 ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν
 μνη μα τι το ον α θα α να α α α τον δρα μουσαι
 δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις
 της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ως
 την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο ο νην εν
 η και η μας Σω τη η η ρ φω ω τι σας δω ρησαι ι λα
 α σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Ἑωθινόν Α΄

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Ε ^{Πα} ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε νοις ^{Νη} ^{Πα} δι α την χα μο θεν ε ε πα

αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

Μ και προ σκυ νη η η σα α αν τες Α αυ τον και την

δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου

^{Πα} ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α

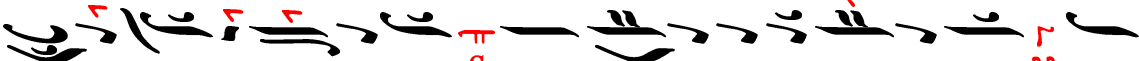

νο ον ε ξα πε ε στελ λο ον το ο κη η ρυ υ υ

υ υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να α α α

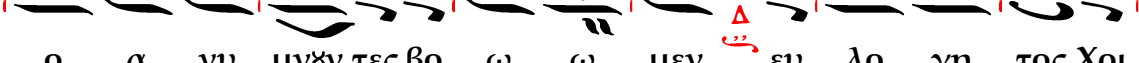

λα α α α να στα α σι ζι ι ι ι ιν και την

εις ου ρα νους α πο ο κα τα α α α στα α α α

σιν οι οι οι οισ και αι συ υν δι αι ω ω

 νι ι ι ι ζει ειν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει

 ει ει λα α α α το Χρι στο ο ος ο Θε ε ος και

 Σωτηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάσχα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ

ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν αν

θρωποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυνου

μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δια

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

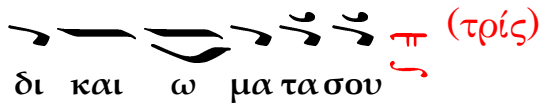
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

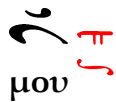
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

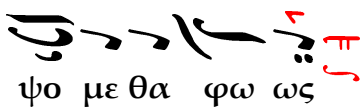
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

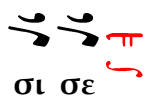
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

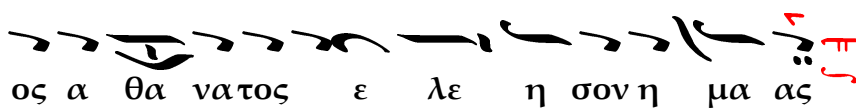
Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι
το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ ,βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεταὶ καὶ ἅγια ἡ νύκτων αἰώνων

αἰώνων

Ο μόνου γεννητοῦ καὶ λογιστοῦ Θεοῦ

πατρὸς ὑπαρχόντων καὶ καταξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθεὶς

ἐκ τῆς αἰτίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ

παρθενίας Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη

σας σταύρωθεὶς τελευτήσας ὁ Θεὸς πατήρ

θεοῦ πατρὸς ἡμῶν τῆς αἰτίας Τρι

ἰαδικῶν συνδοξαζόμενος Πατρί

καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι ἁποστολῆς

αἰώνων

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

A ^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
^{Νη} σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν ^{Δι} και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ^θ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι ^θ

τὸ τέλος:
δο ξα σοι οι οι ^Δ

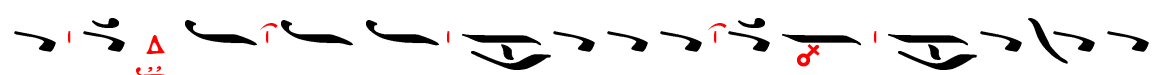
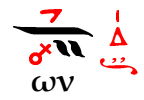
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

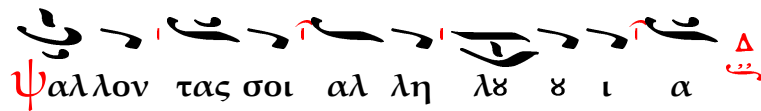
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

Δ ε ^θ ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

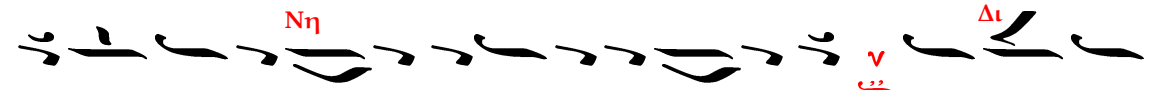
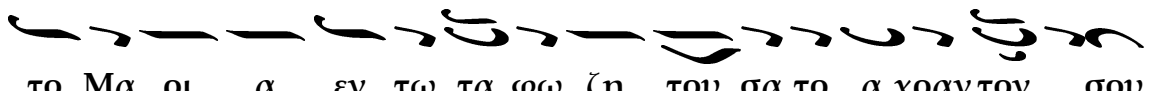
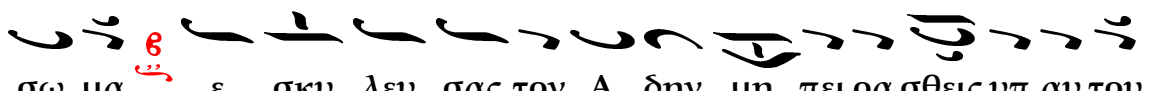
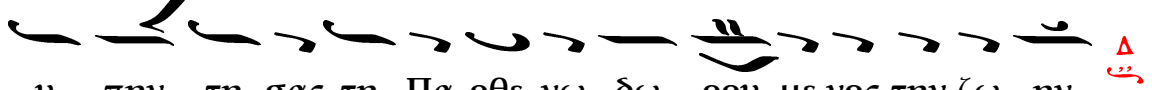
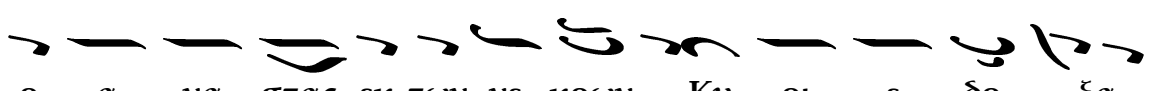

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

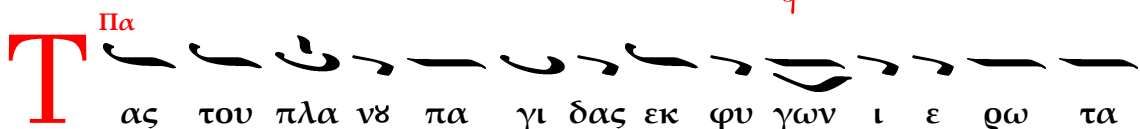
Ἦχος Δι-θ

A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

T ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι ς πα τηρ η
 μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^Π α γου πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^Π

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ει ω ^{Νη} Πνε ευ μα τι συγ κρο τη ^{Γα} θεν τες ^Γ δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} Α θλο φο ο ροι ^{Πα} Χρι
^{Νη} στς ^Π ς τεσ σα α ρα κο ον τα ^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ δα τος εν δο ξοι ^Π δο κι μα σθεν τες λαμ προ ως ε
^{Γα} δο ο ξα σθη η τε ^Π αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^Π ου σι ον ^Π δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
^Γ λε ος ^Π

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γι οἱ Ἀναργυροὶ καὶ αἰθαυματοῦρο
γοῖ ἐπισκεψασθε τὰσθενεῖας ἡ
μῶν δωρεαν ἐλάβετε δωρεὰν δόο
τε ἡμῖν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η Παρθενὸς σημεῖον τοῦ προαι
ωνίου Λοοογονῆσπῆ
λαίαι ἠρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορ
ρηῆῆῆ τωσχορεν ἠοικε μεε
εενη ἀκτισθεῖσαι δοξασον με
τα Ἀγγεεεελων καὶ τῶν ποιμενεων
βληθεντα ἐποφθη ἠῆναι παιδιον νε
ον τὸν προαιωνων Θεοοοοον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

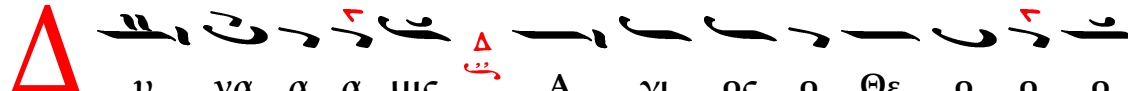

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

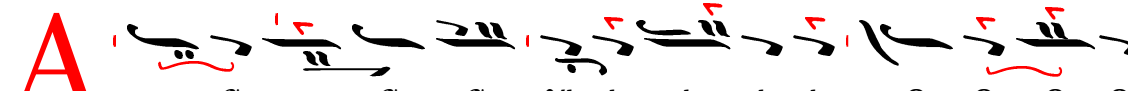

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

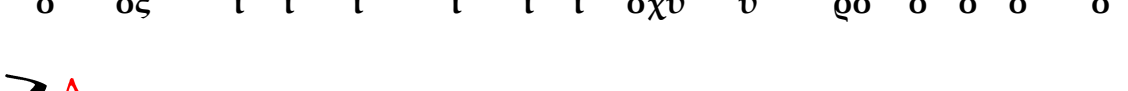

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

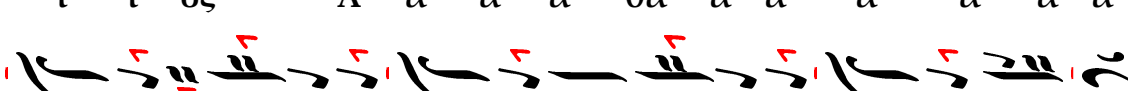
Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

 Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

 Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος

 Α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ισχυ υ

υ υ υ υ ζυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι ισχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A

 α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

E

 ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΓ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου - θ.

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 4-10)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωποποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν

ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοιμάσεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 111).

Ἦχος Πά. ς

A λλη λυ ἰ ἰ α A λλη η λυ υ υ υ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ἰα α α λλη η λυ υ υ
 υ ἰ ἰ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τς Υ ψι στς
 εν σκε πη τς Θε υ τς ου ρα νου αυ λι σθη η η
 σε ε ε ε ται

A λλη λυ ἰ ἰ α A λλη η λυ υ υ υ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ἰα α α λλη η λυ υ υ
 υ ἰ ἰ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτωρ μς ει και
 κα τα φυ γη μς ο Θε ος μς και ελ πι ω ω ω
 επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η η λϝ ι ι α α α α Α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α Α α α ια α α
 λλη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ς

Ο Πα ι τα α α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι μυ υ σπι ι κω ως ει κο νι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ζον
 τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον
 υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α
 α α α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες

Κε
 πα σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η
 Πα
 ην α πο θω ω ω με ε θα α με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με
 ε ε ε ε ρι ι μνα αν

Πα
 Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον
 Κε Δι Κε
 Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ιε ε ε
 Δι Πα
 ε βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε α α
 των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε
 νοι

Δι
 Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α
 Πα
 α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α
 α α α α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι
 ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάσχα

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Κε} ^Μ ^{Κε}
υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π ^{Πα}
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα}
α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε}
α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Δι} ^{Κε}
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} ^{Πα}
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα}
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα}
αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ ^{Πα}
οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι
^{Κε} σχυ υς ^Μ μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
^{Δι} α α ^{Πα} μθ και κα τα φυ γη η η μθ και ρυ υ
^Π υ στη ης μθ

Ἔτερον ἄργον

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ
^Μ ρι ι ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ
^{Κε} υς μθ ^Μ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε
^{Κε} ω ω μα α α α α μθ ^{Δι} και αι κα τα
^{Πα} φυ υ γη η η η η η μθ ς και αι ρυ υ υ
^Π ση η η ης μθ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
^{Κε} ευ μα ^{Πα} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και
^Π α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης θυ σι ι αν
 αι αι νε ε σε ε ως
Κ^{Πα} αι με τα τϛ Πνευ μα α το ος οϛ
Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ
 υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης οϛ ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ϛοις ευ λο γη με
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κε
 Κυ ρι ι ι ς Δι Ω σα αν να α α α α εν
 Πα
 τοις υ ψι ι ι ςοις
 Πα Α α α μη ην Πα Α α α α μη ην
 Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ
 λο γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α
 α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια΄ και ιβ΄ Νοεμ. βιβ΄, άντεγράφησαν γ΄ Οκτ. βιγ΄.

Ἀφιεροῦνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον
καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλπακίδην.

I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πα ς

Πα Α α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 Δι λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε Πα
 ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 Δι ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
 Κε ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον M Δ

Πα
 και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν α
 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α
 φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε κου ου
 ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο κoon σε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Α ξι ι ι ο ο ον ε σιν ω ως α α
 λη θω ω ω ω ως μα α κα α ρι ι
 ζειν σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το
 ο ο ο ο κoon την α α ει ει μα κα ρι ι

ζον και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι
 μη η τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ
 ϛ βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι
 τω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. βιβ', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα Ϟ

A α ξι ι ον ε ε ϛι ιν ω ως α λη η

θω ω ω ω ως ^{Κε} μα κα α ρι ζειν σε ^{u q}
^{Πα} τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον ^{Δι} τη ην
 α ει μα α κα α ρι ι σο ον και πα να α
 μω ω ω ω μη η η η τον ^{Κε} και μη η
 τε ε ε ρα ^{Πα} τϑ ϑ ϑ Θε ε ε ϑ ϑ ϑ
 η η η η μων ^{Δι} τη ην τι μι ω ω τε ε
^M ρα αν τω ω ω ων ^{Κε} Χε ρϑ ϑ βι ι ι μι και αι εν
 δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^{Πα} α συγ κρι ι ι τω ω
 ως τω ω ων ^{Κε} Σε ε ε ρα α α αφιμ τη ην
^M ^{Κε} α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^{v' 22} Θε ο ο ο ο ον
^M Λο ο ο γο ον τε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν ^{u q} την ο ον
 τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον ^{Πα} σε ε
 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Δεκ. βι', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.

I.A.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Ἰεραῶ

A Πα ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ν σε τη ν Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω
 μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τθ Θε ε ε
 ς ς ς ς η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ρσ ς ς βι μι και εν δο ξο ο τε ε
 ε ραν α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρως Θε ε ο ον Λο γο ον
 τε κς ς ς ς σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο
 ο ο με ε ε εν (τη Ἰουλίου βιθ', Ἰ.Α.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

A Πα ξι ον ε στι ν ω ως α α λη η
 θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει ν σε τη η

ην Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο κον
 Κε την α ει μα κα α ρι στο ο ον και πα να
 Πα α μω μη η η το ο ο ο ον και μη τε
 Πα ε ε ε ρα α α α τσ ς ς Θε ε ε ς ς
 Κε ς ς ς ς ς η η μων την τι μι ω ω
 Πα τε ε ε ρα α αν των Χε ρσ ς βι μι
 Κε και αι ε εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι
 Πα ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ε ε
 ρα α φμι την α α δι α φθο ο ο ο ρως
 Κε Θε ον Λο ο ο ο γο ο ον τε ε ε κσ ς ς ς
 Πα ς ς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως Θε
 Κε ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε γα α α
 Πα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε
 Χρ ε ε εν

κβ' Ίαν. βς' Μετροπόλ. Ί. Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

ἦχος Πάσχα

Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη θω ω
ω ω ως μα κα α ρι ι ι ζει ει ει ει
Πα σε ε τη ην θε ε ε ε ο ο ο το ο ο ο
κο ον την α ει ει μα α κα α α α
ρι ι ι ι στον και πα α να α μω ω ω ω
μη η η η η το ο ο ον και Μη τε ε
ε ε ε ρα τς ς ς ς θε ε ε ς ς ς
η μω ων την τι μι ι ω ω τε ε ε ε
ρα αν τω ων Χε ρς ς βι ι ι ιμ και
εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α α αν
α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ω ως τω ω
ων Σε ε ε ρα φι μι τη ην α δι α
φθο ο ο ο ο ο ρω ως θε ο ον Λο ο γο ο
ο ον τε ε ε κς ς ς ς σα αν την ον

τως Θε ε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ον
 σε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε γα α α λυ υ
 υ νο με ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Πα

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ο ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α χα α α α α α χα α α α α

α α α α λλη η η η η χη η η η η η

χη η η η η η η η ρα α α α α α α

α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι αλ λη λϝ ϝ ϝ ι

α α ρα α α α α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η ρη η η η η η με ε

ε ε η η η η η η η κη η κη η η η κη η

κη η η η η η η κη η η η η η η η

ρη η η η η η η η η η η η η ρη η

η η η η ρα α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η η η α α λλη λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η

λϝ ϝ ϝ ι α α ρα χα α α α α α α

λλη η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ρι

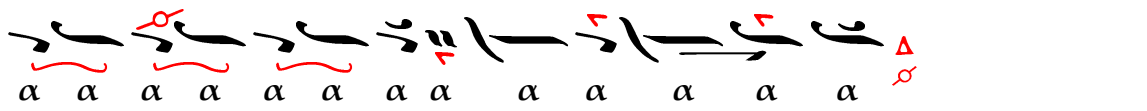
ι ι ι ι α λλη λϝ ϝ ι ι α α α α α α α

 α α α α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

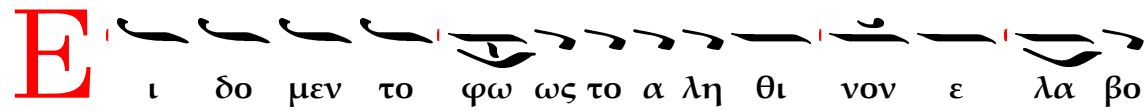
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

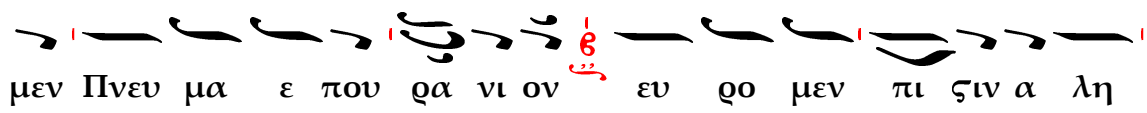
 α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

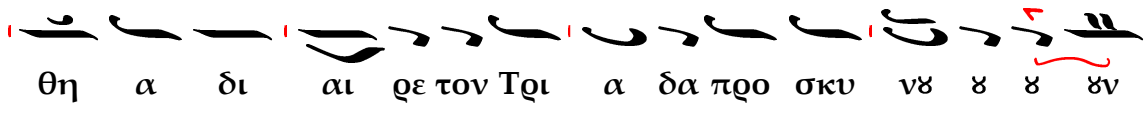
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

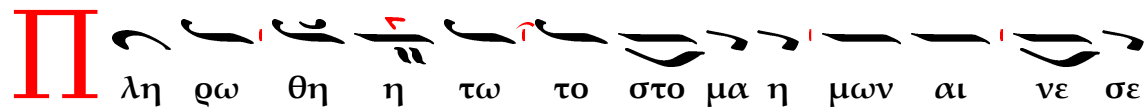
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν

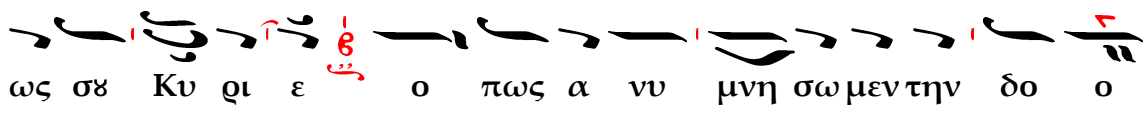
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

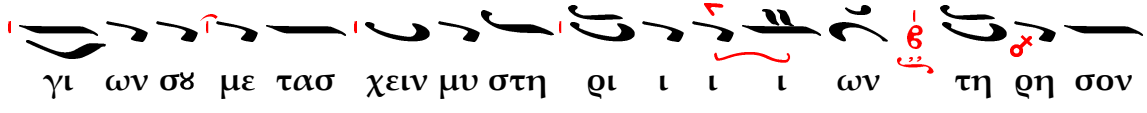
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

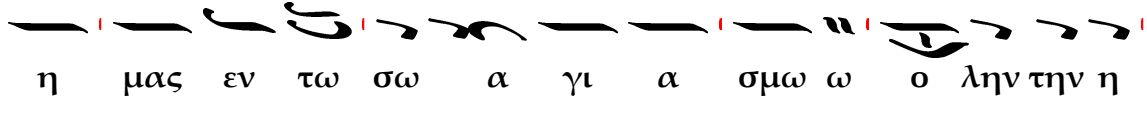
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

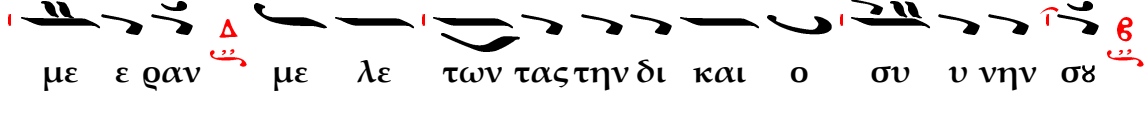
 γι ων σϑ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϑ

 Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη

λα ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος (δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως

τϵ αι ω ω νο ο ος